

**Фазилати рузи ошуро ва *соли нав ва*
*муҳосабати нафс***

[Тоҷики – Tajiki – طاجیکيَّة]

Қисми илмии дори ал-Қосим

Тарҷумаи : Абдуссатори Ҳақназар

2009 – 1430

islamhouse.com

فضل يوم عاشوراء ويليه العام الجديد ومحاسبة النفس

« باللغة الطاجيكية »

القسم العلمي بدار القاسم

ترجمة: عبد الستار حقنظر

2009 - 1430

islamhouse.com

Фазилати рузи ошуро ва *соли нав ва мұхосабати нафс*

Хамду сано Худованди бузургро, ва дуруду салом ба Пайғамбара什, ва бар олу асҳобаш.

Аммо баъд:

Худованди бузург дар китоби покаш мефармояд:

﴿وَإِنَّكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا﴾

﴿إِنَّ الْإِنْسَنَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ﴾ إبراهيم: ٣٤

Яъне: "*Ва шуморо аз ҳарчи хостед дод, ва агар неъмати Худоро бишуморед онро натонед ихота карда, ҳар ойна инсон ситамгор ва носипос аст*"

Аз беҳтарин неъматҳое, ки Худованд барой бандагонаш дода аст ин аст, ки рузҳои бузург ва пурфайзу баракатро барояшон пай дар пай оварда аст. То инки бандагонаш аз ачру савоби ин рузҳо баҳраманд шаванд.

Чун мавсими ҳаҷ ба поён расид баъд аzon Худованд дигар моҳи бузургеро миёрад "Мұхаррам" ки онро пайғамбари Худо ба номи "Шахрүл Лоҳи Алмуҳаррам" номида аст, дар ҳадиси шариф омада аст ки онро имом Муслим ривоят мекунад:

{أفضل الصيام بعد شهر رمضان شهر الله الذي تدعونه المحرم،
وأفضل الصلاة بعد الفريضة قيام الليل }

Яъне: "*Беҳтарини рузадори баъд аз рузадории моҳи рамазон рузаи "Шахрүл Лоҳ"(Моҳи Худованд) ки онро ба номи*

Муҳаррам ёд мекунед мебошад, ва беҳтарин намоз баъд аз намози фариза намози шаб аст"

Пас мебинем ки пайғамбари Худо моҳи муҳаррамро ба "Шаҳрул Лоҳ" (Моҳи Худованд) номид ки ин далолат ба шараф ва бузургии ин моҳ мекунад.

Имом Ҳасани басри мегуяд: "Худованд шуруъ кардааст солро ба моҳи ҳаром ва ба поён расонидааст солро ба моҳи ҳаром "яъне моҳи муҳаррам" ки ин моҳ дар назди Худованд беҳтарини моҳҳои сол баъд аз моҳи шарифи рамазон мебошад, чун дар ин моҳ "муҳарам" ҳодисаи базурге воқиъ шуда аст ки Худованд дар он ҳақро бар ботил пируз гардорнид ба начот додани Мусо (ъ) бо қавмаш ва ғарқ кардани Фиръавн бо қавмаш".

Яъне: Худованд дар яке аз рузҳои моҳи муҳаррам ҳазрати Мусо (ъ)-ро бо қавмаш аз Фиръавн начот дод, ва дар ҳамонruz Фиръавнро бо қавмаш ғарқ намуд, ва он руз рузи "даҳуми муҳаррам" буд, ки баноми рузи "ошуро" номида мешавад.

Фазилат ва бузургии рузи ошуро ва руза гирифтани он

Ҳадисҳои зиёде дар баёни fazilat ва ruza гирифтани рузи ошуро аз Пайғамбари Худо ривоят шуда аст, ки баъзе аз онҳоро батаври мисол зикр хоҳем кард,

Дар саҳихайн (Саҳихул Бухори ва Саҳихул Муслим) аз ибни Аббос ривоят шуда аст ки аз у дар бораи рузи ошуро пурсиданд, пас гуфт: "*Ман нацидам Пайғамбари Худоро ки ягон рузро аз рузи ошуро беҳтар донад, ва инчунин ягон моҳеро аз моҳи рамазон беҳтар намедонист*" пас чуноне, ки зикр кардем рузи ошуро дар назди Худованд бисёр рузи бурузг аст, ва Пайғамбари Худо Мусо (ъ) ин рузро барой

бузургияш руза мегирифт, ва инчунин аҳли китоб ин рузро руза мегирифтанд, ва араби қурайшҳам дар замони ҷоҳилият ин рузро руза мегирифтанд, ва Муҳаммад (с) ҳангоме, ки дар Макка буд ин рузро руза мегирифт, аммо мардумро ба руза гирифтанаш амр намекард, аммо вақто, ки ба Мадинаи Мунаввара омад ва дид ки аҳли китоб ин рузро руза мегиранд пас он рузро руза гирифт ва мардумро ба руза гирифтанаш амр кард, чуноне дар саҳиҳайн (Саҳиҳул Бухори ва Саҳиҳул Муслим) омада аз ибни Аббос ривоят аст ки гуфт: Пайғамбари Худо ба Мадина омад ва дид ки Яхудиҳо ин рузи ошуроро руза мегиранд, пас Расули Худо аз онҳо пурсид **"Ба хотир чи ин рузро руза мегиред?"** онҳо гуфтанд: Ин рузи бузурге аст ки Худованд дар ин руз Мусо (ъ)-ро начот дод, ва Фиръавнро бо қавмаш ғарқ кард ва Мусо (ъ) ин рузро барой бачо овардани шукри Худо руза мегирифт, пас Пайғамбари Худо гуфт:

{ فَنَحْنُ أَحْقُّ وَأَوْلَى بِمُوسَى مِنْكُمْ }

Яъне: **"Пас мо аз шумо ҳам мустаҳиктар ва авлотар ҳастем ба Мусо"** сипас Пайғамбари Худо ин рузро руза гирифт ва мардумро ба руза гирифтанаш амр кард.

Ва ҳангоме, ки руза гирифтани моҳи рамазон аз ҷониби Худованд фарз гардид Пайғамбари Худо амри руза гирифтани рузи ошуроро тарк кард пас ҳар каски меҳост ин рузро руза мегирифт ва ҳарки намехосҳам намегирифт, яъне: Руза гирифтанаш мустаҳаб шуд.

Чуноне дар ҳадиси шариф омада аст ки Пайғамбари Худо фармуд:

{ هَذَا يَوْمٌ عَاشُورَاءِ وَلَمْ يَكُتبْ لِهِ اللَّهُ عَلَيْكُمْ صِيَامٌ وَأَنَا صَائِمٌ، فَمَنْ شَاءَ فَلِيَصُمِّ وَمَنْ شَاءَ فَلِيَفْطَرِ }

Яъне: "*Ин рузи ошуро аст ки Худованд руза гирифтанашро ба шумо фарз нагардонида аст, ва ман дар ин руз рузадор ҳастам, пас касе бихоҳад ин рузро руза бигирад ва касе намехоҳад ифтор кунад*". Ин ҳадис далолат ба мустаҳаб будани рузай ошуро мекунад.

Ва дигар фазилати моҳи муҳаррам ин аст ки касе рузи ошуро руза бигирад Худованд як сола гуноҳони гузаштаашро мебахшад, чуноне дар саҳиҳ Муслим аз Аби Қатода ривоят аст ки марде Пайғамбари Худоро аз руза гирифтани ошуро пурсид, пас Пайғамбари Худо фармуд:

{ أَحْتَسِبْ عَلَى اللَّهِ أَنْ يَكْفُرَ السَّنَةُ الَّتِيْ قَبْلَهُ }

Маъно : "*Аз Худоҳванд умед дорам ки як сола гуноҳи гузаштаро мебахшад*".

Ва Пайғамбари Худо дар охири умрашон ният карданд ки дигар рузи ошуроро танҳо руза нағиранд балки рузи дигареро бо у пайванд кунанд то мухолафати бо аҳли китоб шавад.

Дар як ҳадис омада аст ки вақто, ки Пайғамбари Худо рузи ошуроро руза гирифт асҳоби киром ба у гуфтанд: Ин рузе аст ки Яҳудиҳо дар он руза мегиранд, пас Пайғамбари Худо барояшон гуфт: "*Агар соли оянда омақ рузи нуҳумро бо ҳамројаш руза мегирем (яъне рузи нуҳумро бо рузи даҳум боҳам руза мегирем то мухолафати бо аҳли китоб шавад)*". Ибни Қайим дар китоби Зодулмиод мегуяд: "руза гирифтани ошуро се мартаба дорад:

Мартабаи аввал: Беҳтараш ин аст ки як руз пеш ва як руз баъди ошуроро бо ҳам пай дар пай руза гирифта шавад.

Мартабай дувум: Ва байд аз он хубтар ин аст ки як руз пеш (рузи нухумро) бо рузи ошуро бо ҳам руза гирифта шавад. Мартабай сеюм: Руза гирифтани рузи ошуро танҳо".

Баъзе бидъатҳое ки (навовариҳое ки) дар рузи Ошуро аз ҷониби мардум анҷом дода мешавад

Бародарон ва ҳоҳарони аҳли ислом ҳар касеки даъвои мусалмони мекунад дуруст нест барой вай анҷом додани коре, ки Пайғамбари Худо (с) онро анҷом надода бошад, ва аз ҷумла бидъатҳое ки дар рузи Ошуро аз ҷониби баъзе мардум анҷом дода мешавад, монанди: Сурма қашидан, ва инчунин ғулӣ кардан, ва тайёр кардани таъоми хос барой рузи ошуро, дар борай ҳамаи ин корҳо ҳадисҳои заъиф ва беасл аз номи Пайғамбари Худо (с) ривоят шуда аст, ва барой мо лозим аст ки аз ин корҳо дар рузи Ошуро ҳуддори кунем то гирифтори гуноҳи бидъат нашавем.

Ва дигар бидъатҳое аст ки мардум онҳоро дар рузи Ошуро анҷом медиҳанд, монанди: маҳсус кардани рузи Ошуроро бо дуъоҳои хос, ва инчунин баъзе дуъоҳое ки онҳоро ба номи дуъои рузи Ошуро меноманд, ва онҷизеро ки Рофизиён дар ин руз анҷом медиҳанд ягон асле дар дини ислом надорад, ва инчунин аз бидъатҳои бузурге ки дар ин руз анҷом дода мешавад, монанди ҳамчун ид пешвоз гирифтани аввали соли ҳичри ва тақсим кардани ҳадияҳо дар ин руз, ва ҳамчун ид пешвоз гирифтани он ҳар сол.

Соли нав ва муҳосабати нафс

Барой ҳар як мусалмон лозим аст ки дар аввали ҳар соли нав андаке тавақуф карда нафси ҳудро муҳосаба кунад ки дар тули соли гузашта чи корҳои бад ва берун аз шариъатро анҷом дод, ва қушиш кунад ки аз саршавии соли нав ин корҳои бадро тарқ карда ва ҳудро машғул ба корҳое ки дар

он ризогии Худо ва Расулаш аст гардонад. Худованд мефармояд:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ ﴾
[الحشر: ١٨].

Яъне: "Эй мусалмонон аз Худо битарсед ва бояд ҳар шахс тааммул кунад ки чизеро барой фардо" рузи қиёмат" пеш фиристода аст "

Ибни Касир дар тафсири ин оят мегуяд: "Мухосаба кунед бо нафсхой худ пеш аз инки бо шумо мухосаба карда шавад, ва бубинед ки чиз таёр кардаед, барой рузе ки бар мегардед дар он басуй парвардигоратон"

Ва ибни Қайими Ҷавзи чигуна мухосабати нафсро бо бехтарин тариқа баён карда аст ки мегуяд: Аввалан инсон нафси худро барой итоат аз фарзҳо мухосаба кунад, пас агар дид ки ягон нуқсоне дар фароиз дорад онро пурга кунад ё бар қазо доштани он ва ё ба ислоҳ шудан дар оянда, ва баъд аз он нафси худро мухосаба кунад аз манхиёт "корҳое ки дини ислом моро аzon манъ карда аст" пас агар дид ки чизе аз он корҳоро анҷом медиҳад худро аз он ҳалос кунад ба тавба кардан аз он гуноҳо ва инчунин бо талаби мағфират чустан аз Худованд, ва инчунин мухосаба кунад нафси худро барой ғафлат то ин ки аз ончизе ки Худованд онро барой он ҳалқ карда аст ғофил нашавад ки албатта он ибодати Худой якто мебошад.

Пас бародарон ва хоҳарони аҳли ислом аз рузи аввали соли нав ба сүй парвардигори худ баргашта ва аз у талаби мағфирати гуноҳон кунед, то ин ки соли нави худро ба амали солиҳ ва бо ризогии Худованд шурӯъ кунем, ва бо касоне

худро наздик кунем ки моро ба ризоги Худованд наздик месозанд. Ва аз Худованд талаби дуъо мекунем ки соли навро барой хайри ислом ва мусалмонон гардонад, ва умрҳои моро дар тоату ибодаташ дароз гардонад, ва аз зикру ёди худаш ғофил насозад .Омин!